

Μητροπολίτης Βεροίας: «Ας εμπνευσθούμε από τη ζωή των Αγίων Αναργύρων»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© GerBekes IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Νησίου την Κυριακή 31 Οκτωβρίου 2021 το πρωί την ευκαιρία της σημερινής εορτής των Θαυματουργών Αγίων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Έχουσι Μωϋσέα καί τούς προ-φή-τας άκουσάτωσαν αὐτόν».

Έναν σπάνιο διάλογο μᾶς παρου-σί-ασε στο σημερινό εὐαγγελικό ανάγνωσμα ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκᾶς. Μιά συνομιλία μεταξύ πα-ρα-δεΐσου καί κολάσεως. Μιά συνο-μιλία μεταξύ τοῦ πατριάρχου Ἀβρα-άμ καί ἑνός πλουσίου ἀνθρώ-που, πού βρισκόταν στήν κόλαση.

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ αἰτία τῆς συνο-μιλίας; Εἶναι ἕνα τρίτο πρόσωπο, ἕνας φτωχός καί ταλαίπωρος ἄν-θρωπος, ὁ Λάζαρος. Ὁ πλούσιος τόν γνώριζε ἀπό τόν κόσμο. Ὅσο ζοῦσαν καί οἱ δύο, ὁ Λάζαρος πῆ-γαινε ἔξω ἀπό τό σπίτι τοῦ πλου-σίου καί προσπαθοῦσε νά χορτάσει ἀπό τά ψίχουλα πού ἔπεφταν ἀπό τό τραπέζι του.

Καί ὁ πλούσιος τί ἔκανε; Ἀδια-φο-ροῦσε γιά τόν Λάζαρο. Δέν θέλησε οὔτε μία φορά νά τόν βοηθήσει, δέν σκέφθηκε οὔτε μία φορά νά τοῦ προσφέρει λίγο φαγητό ἢ κά-ποια χρήματα ἀπό ὅσα διέθετε ὁ ἴδιος ἄφθονα. Μέχρι πού πέθαναν καί οἱ δύο. Καί τότε ὁ φτωχός Λά-ζαρος πού ὑπέφερε ἀλλά καί ὑπέ-μενε σέ ὅλη του τή ζωή, ἀνα-παύ-θηκε στούς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, καί ἀπολάμβανε αἰώνια ὅ,τι στερή-θη-κε στήν ἐπίγεια καί πρόσκαιρη ζωή του, ἐξαιτίας τῆς σκληροκαρ-δίας τοῦ πλουσίου.

Ἀντίθετα, ὁ πλούσιος πού ἀπή-λαυ--σε στή γῆ ὅλες τίς ἀνέσεις καί ὅλα τά ἀγαθά «ὀδυνᾶται» τώρα καί ὑποφέρει. Καί ἡ ὀδύνη του γίνεται ἴσως μεγαλύτερη, καθώς βλέπει τόν Λάζαρο, τόν ὁποῖο ὁ ἴδιος περι-φρονοῦσε, νά ἀπολαμβάνει τή μα-κα-ριότητα, πού ἐκεῖνος στερεῖται. Γι' αὐτό καί τολμᾷ νά ἀπευθυνθεῖ στόν πατριάρχη Ἀβραάμ. Καί τόν πα-ρακαλεῖ νά στείλει τόν Λάζαρο γιά νά τοῦ δροσίσει μέ λίγο νερό τή γλῶσσα, γιατί καίεται καί ὑποφέρει.

Ὁ Ἀβραάμ ὅμως τοῦ ὑπενθυμίζει ὅτι ἐκεῖνος ἀπήλαυσε στή ζωή του τά ἀγαθά, ἐνῶ ὁ Λάζαρος τά κακά, καί τώρα ἔχουν ἀντιστραφεῖ οἱ ὅροι, καί δέν μπορεῖ νά πάει ὁ Λά-ζαρος γιά νά τόν δροσίσει, γιατί ἡ ἀπόσταση πού τούς χωρίζει εἶναι τεράστια καί δέν εἶναι δυνατόν νά πάει κανεῖς ἀπό τόν ἕνα τόπο στόν ἄλλο.

Καί ὅταν ὁ πλούσιος ἐπανέρχεται μέ νέα παράκληση πρὸς τόν Ἀβρα-άμ καί τοῦ ζητᾷ νά στείλει τουλάχιστον τόν Λάζαρο στούς ἀδελφούς του πού ἦταν ἀκόμη ἐν ζωῇ, γιά νά τούς προειδοποιήσει τί πρέπει νά κάνουν, ὥστε νά μήν βρεθοῦν καί αὐτοί μετά τόν θάνατό τους «εἰς τόν τόπον τῆς βασάνου», ὅπου βρί-σκεται ὁ ἴδιος, ὁ Ἀβραάμ τοῦ ἀπα-ντᾷ: «Ἔχουσι Μωϋσέα καί τούς προ-φήτας ἀκουσάτωσαν αὐτόν».

Ἡ ἀπάντηση αὐτῇ τοῦ πατριάρ-χου Ἀβραάμ πρὸς τὸν πλούσιο δὲν ὑποδεικνύει μόνο τί ἔπρεπε νὰ κά-νουν οἱ ἀδελφοί του, ἀλλὰ ἀπο-κα-λύπτει καὶ τὸν λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ πτωχὸς Λάζαρος ἀπολαμβάνει τὰ ἀγαθὰ κοντὰ στὸν Θεό, ἐνῶ ὁ πλού-σιος καίεται στό πῦρ τῆς κο-λά-σεως.

Ὁ πλούσιος δὲν τιμωρήθηκε γιατί ἦταν πλούσιος, ἀλλὰ γιατί δὲν τήρησε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καὶ κυρίως τὴν ἐντολή τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας. Ἀντίστοιχα, ὁ πτωχὸς Λάζαρος δὲν ἀνταμεί-φθη-κε στὸν οὐρανό, ἐπειδὴ ἦταν πτω-χός, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὑπέμεινε τὴ δοκι-μασία αὐτῇ μέ ὑπομονή καὶ ταπεί-νωση. Διότι στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν χωροῦν οἱ ἐγωιστές καὶ οἱ ἄσπλαγχνοι. Δὲν χωροῦν ὅσοι δὲν ἀκολούθησαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς τίς ἔδωσε γιὰ νὰ μᾶς δείξει τὸν δρόμο πού ὁδηγεῖ σὲ Ἐκεῖνον, ὥστε νὰ ζήσουμε κοντὰ του αἰωνίως, ἀλλὰ ὅσοι τίς ἐφάρ-μοσαν μέ πιστότητα.

Καὶ ἂν γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὁ Θεὸς εἶχε δώ-σει τίς ἐντολές του διὰ τοῦ Μωϋ-σέ-ως καὶ τῶν προφητῶν, γι' αὐ-τό καὶ ὁ Ἀβραάμ λέγει στὸν πλού--σιο, ἀνα-φερόμενος στοὺς ἀδελ--φούς του, ὅτι «ἔχουσι Μωσέα καὶ τοὺς προ-φή-τας ἀκουσάτως αὐτῶν», ἔχουν δηλαδή τὸν Μωυσῆ καὶ τοὺς προφήτες, ἔχουν τὴν Πα-λαιά Δια-θήκη, ἃς ἐφαρμόσουν τὸν νόμο μου, σέ ἐμᾶς ὁ Θεὸς ἔδωσε κά-τι ἀκόμη μεγαλύτερο καὶ σπου-δαι-ό--τερο. Μᾶς ἔδωσε τό Εὐαγγέλιό του, τό ὁποῖο δίδαξε ὁ ἴδιος ὁ μονο-γε-νὴς Υἱός καὶ Λόγος του, ὁ Χρι-στός, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἄνθρωπος ὅχι μόνο γιὰ νὰ μᾶς διδάξει μέ τό κήρυγμά του, ἀλλὰ γιὰ νὰ μᾶς δι-δά--ξει καὶ μέ τό παράδειγμά του. Γιὰ νὰ μᾶς δι-δάξει κυρίως τὴ μεγάλ-η ἐντολή τῆς ἀγάπης καὶ πρὸς τὸν Θεό καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελέσει τό κριτήριό μέ βάση τό ὁποῖο θὰ κριθοῦμε κατὰ τὴ Δευτέ-ρα Παρουσία καὶ θὰ βρε-θοῦ-με καὶ ἐμεῖς, ἀνάλογα μέ τίς πρά-ξεις μας, εἴτε στοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ μα-ζί μέ τὸν Λάζαρο, εἴτε στό πῦρ τῆς κολάσεως μαζί μέ τὸν πλούσιο.

Αὐτὴ τὴν ἐντολή τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον ἔκαναν πράξη μέ τὴ ζωή καὶ μέ τὰ θαύματά τους καὶ οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι Κοσμάς καὶ Δα-μια-νός, οἱ προστάτες τῆς ἐνο-ρί-ας σας, τοὺς ὁποῖους τιμοῦμε καὶ ἐορ-τάζουμε αὔριο. Ἔδειξαν τὴν ἀγά--πη τους πρὸς ὅλους καὶ ἰδιαι-τέ-ρως πρὸς τοὺς πάσχοντες, τοὺς ὁποῖους καὶ θεράπευαν, ἀλλὰ καὶ συνεχί-ζουν νὰ θεραπεύουν μέ τὰ θαύματά τους ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὅπου βρίσκο-νται, ἀπολαμβάνοντας τὴ μακα-ριό-τητα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ἄς ἐμπνευσθοῦμε ἀπὸ τὴ ζωή τους, ἃς μιμηθοῦμε τό παράδειγμα τῆς ἀγάπης τους, γιὰ νὰ ἀξιωθοῦμε καὶ ἐμεῖς νὰ κληρονομήσουμε τὴν αἰώνιο ζωή καὶ νὰ συνευφραι-νό-με-θα μαζί τους στή χαρά τῆς οὐρα-νίου

βασιλείας.

Ἡ σημερινή περικοπή εἶναι ξεκάθαρη. Ὁ Χριστός δέν ἤθελε νά καταδικάσει τούς πλουσίους καί νά δικαιώσῃ τούς πτωχοὺς. Ὅχι. Οἱ μέν πλούσιοι, ἔχοντας ὅλες τίς εὐλογίες πού τούς ἔδωσε ὁ Θεός, μποροῦν μέ ἀγάπη νά ἀξιοποιήσουν τά πλούτη τους καί γιά τόν ἑαυτό τους ἀλλά καί γιά τούς συνανθρώπους τους. Καί οἱ πτωχοί, ἐφόσον εἶναι πτωχοί, θά πρέπει μέ ὑπομονή νά περάσουν τήν παρούσα ζωή χωρίς νά γογγύζουν, χωρίς νά τά βάζουν μέ τόν Θεό ἀλλά οὔτε καί μέ τούς ἀνθρώπους, γιατί κάθε ἕνας θά δικαιωθεῖ ἀπό τόν τρόπο τῆς ζωῆς του καί ἀπό τό πῶς ἐφήρμοσε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, λοιπόν, ὅλοι οἱ ἅγιοι, ἰδιαίτερα οἱ ἅγιοι Ἀναργυροί, τούς ὁποίους τιμοῦμε ἐδῶ, ἦταν ἄνθρωποι, θά ἔλεγα, μέ ὅλα τά ἀγαθά. Ἦταν γιατροί, ἦταν ἐπιστήμονες, ἦταν πλούσιοι, ἀλλά δέν ἀξιοποίησαν τήν ἐπιστήμη τους καί τήν ἰατρική γιά νά ἀπολαύσουν μόνο αὐτοί χρήματα. Θεράπευαν ἀναργύρως τούς ἀνθρώπους καί τούς ἔκαναν καλά γιά νά τούς βοηθήσουν στή ζωή τους, ἀλλά καί γιά νά γνωρίσουν ὅτι αὐτός ὁ ὁποῖος ἔχει ἀγάπη μέσα του, εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, δέν μπορεῖ παρά νά ἀγαπᾷ τούς ἀδελφούς του. Εἶναι πολύ μεγάλο τό παράδειγμα αὐτό τό ὁποῖο παίρνουμε σήμερα καί ἀπό τόν πλούσιο καί ἀπό τόν πτωχό Λάζαρο ἀλλά καί ἀπό τούς ἁγίους Ἀναργύρους μας. Ἄς ἔχουμε τή βοήθειά τους.

Δείτε φωτογραφίες:

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK